

Тогава

суровото месо. ~~Тогав~~ вкусно нещо той не беше ял никога до тогава.

- Като нахълтахме в крепостта, видяхме толкова много народ, като че половината свят се бе събрал там. Не посмяхме да влезем навътре и се върнахме. Тогав месир Пиер д'Амиен, Алиом дьо Клари и аз, заедно с десетина кавалера и шестдесет сержанта, слязохме върху една малко парче земя, между крепостта и морето. Там видяхме на стената една врата, която изглеждаше от скоро зазидана. Почнахме да я блъскаме с копия, мечове и секири, а отгоре ни ромеите пускаха камъни и вряла вода. Чудя се как не ни ~~по~~губиха всичките. Най-сетне успяхме да направим ~~една~~ голям отвор и погледнахме през него. Вътре гъмжеше и се чернееше войска, подобно на някакъв огромен мравуняк от хора. Все пак, ние влязохме. Изненадани от дързостта ни, ромеите хвърлиха оръжието си ^и побегнаха. Недалеч от там, на един хвърлей с камък, се намираше император Мурзуфлан. Като ни забеляза, той се спусна отгоре ^и с много войска. И като видя, че не помръдваме назад, разколеба се и избяга. Тогав ние разкъртихме железата на една от крепостните порти и нашите нахълтаха вътре. През нощта Мурзуфлан напусна града и ромеите избраха за император Теодор Ласкарис. Но и той, още преди да съмне, се качил на една галера, избягал в Никея и останал там господар и император. След това ние завзехме града и наказахме всички коварни изменници. Това стана точно на 13 април.

- А защо избрахте за император фландърския граф? - попита Калоян.

Пиер дьо Брасио се изсмя.

- Много му се искаше на Монферато да седне на императорския престол. Но не биде волята му. Петнадесет дни бароните се караха докато решат избора. Най-после дожът Дандоло избра четири от най-мъдрите кръстоносци, които на свой ред трябваше да изберат